

EL COLOR

El color no existeix en si mateix, és la forma en què percebem la llum que reflecteixen els objectes. Quan la llum incideix sobre un objecte, part d'ella és absorbida i part d'ella és reflectida. Aquesta llum reflectida correspon al color que veiem, així doncs, una llimona es veu de color groc perquè absorbeix tota la llum excepte l'espectre groc.

ATRIBUTS DEL COLOR

El color posseeix atributs físics, però, en tractar-se d'una percepció, també posseeix atributs psicològics i de conducta adquirida.

Els atributs físics del color són: el to o matís, la lluminositat o valor i la saturació o intensitat:

- El to o matís és la propietat per la qual es diferencia un color d'un altre i se li dóna un nom.
- La lluminositat o valor al·ludeix a la claredat o foscor d'un to. És una condició variable que pot alterar l'aparença d'un color quan a un to pur (color exempt de negre i blanc) se li modifica la quantitat de negre o blanc.
- La saturació o intensitat es refereix a la lluentor d'un color. En els tons purs la saturació és màxima, per la qual cosa es veuen més vius. També podria definir-se per la quantitat de grisa que té un color: com més gris, menys brillant o viu.

Quant als atributs psicològics i de conducta adquirida, cal destacar que el component emocional del color està connectat amb l'experiència humana instintiva i biològica. És per això que aquestes propietats psicològiques depenen en gran manera de la cultura i l'experiència personal del observador.

És molt important considerar el missatge que transmet el color en la cultura per a la qual s'aquesta realitzant un disseny, atès que el to és l'element gràfic més immediatament identificable i entra en la psique del consumidor. Per aquest motiu, en el màrqueting, és rellevant que el dissenyador aprofiti al seu favor aquestes associacions amb la finalitat

de comunicar el missatge que desitja, a més de fer més identificable el producte per als consumidors.

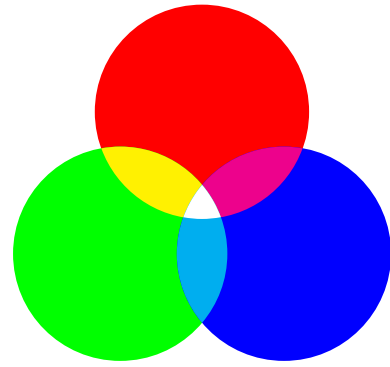
En conclusió, el color en el món del disseny no és un afegit, és una eina que s'utilitza amb el propòsit de cridar l'atenció, però sobretot per a transmetre informació. D'aquesta manera, el color permet al dissenyador fer de la paleta de tons triada per a un projecte una opció racionada i conscient, i no una mera decisió arbitrària.

TEORIES DEL COLOR

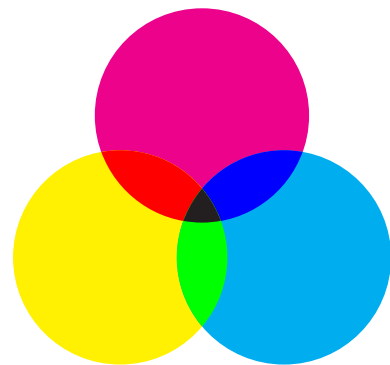
Existeixen dues teories bàsiques del color que han de considerar-se ja que cadascuna d'elles dóna lloc a un espai de treball del color que el dissenyador ha d'utilitzar segons el mitjà a través del qual el projecte arribarà al públic, bé sigui imprès, bé sigui projectat:

- Teoria additiva del color: el color es percep gràcies a la suma d'ones lumíniques, per això, la suma de totes les ones lumíniques és el que dóna lloc al color blanc, i l'absència de llum, al color negre. Qualsevol font de llum estàndard (pantalles, bombetes, etc.) utilitza aquest procés. Els colors primaris en els quals es basa aquesta teoria són el vermell, el verd i el blau, donant lloc a un espai de treball del color conegut com RGB (per les seves sigles en engonals). La combinació d'aquests tres tons dóna lloc a la resta de tons visibles.

- Teoria sostractiva del color: el color s'obté gràcies a la mescla de pigments i es basa en la capacitat que té la tinta impresa en paper d'absorbir llum. Quan l'imprès absorbeix totes les ones lumíniques es percep el color negre, per contra, quan reflecteix tota la llum, es percep el color blanc. Els colors primaris en els quals es basa aquesta teoria són el cian, el magenta i el groc, però, atès que aquest espai de color s'utilitza en impressió, se li afegeix una quarta tinta, la negra, que millora la densitat de l'ombra. D'aquesta manera s'obté l'espai CMYK (la lletra K representa la tinta negra, el color clau en engonals (key)). La combinació d'aquests quatre pigments dóna lloc a la resta de tons visibles.

Teoria additiva del color (RGB).

Teoria sostractiva del color (CMYK).

Cercle cromàtic.

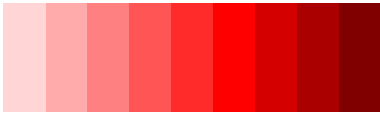
COMBINACIONS DE COLORS

En triar diversos tons per a utilitzar-los en un projecte es pot buscar suport en el cercle cromàtic, a partir del qual es pot considerar alguna de les harmonies cromàtiques següents:

- Acromàtica: es combinen tons des del blanc al negre, és a dir, es treballa amb una escala de grises.

- Monocromàtica: s'utilitza el mateix to amb les seves variants de lluminositat i saturació. És una proposta poc arriscada que dóna lloc a una combinació segura.

- Anàloga: s'empren tons veïns del cercle cromàtic, per la qual cosa s'aconsegueix una combinació harmoniosa amb petites variacions que manté la unitat del conjunt.

- Complementària: es compaginen colors complementaris del cercle cromàtic que originen un fort contrast, per la qual cosa aquesta combinació resulta cridanera.

- Complementària adjacent: s'utilitza un color juntament amb un dels tons que es troben a l'esquerra o a la dreta del seu complementari o amb tots dos alhora. D'aquesta combinació sorgeix una paleta audaç i atrevida.

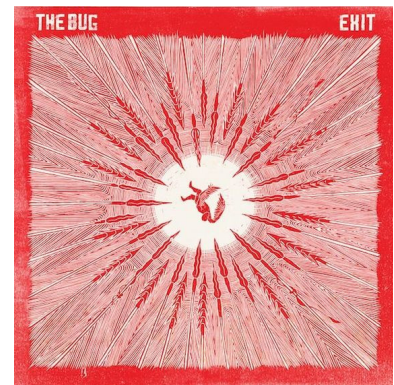

- Tríada: es construeix a partir de tres famílies de colors espaiades uniformement en el cercle cromàtic. És una combinació amb força i contrast vibrant.

Exemple d'aplicació d'una escala de color acromàtica.

DESCALZO, V. (2015). *Sense títol*. [Il·lustració]. Recuperat de: <<https://www.domestika.org/es/projects/201017-ilustracion-blanco-y-negro>>

Exemple d'aplicació d'una escala de color monocromàtica.

ANÒNIM. (2015). *Sense títol*. [CD]. Recuperat de: <<https://www.pinterest.es/pin/568438784196401768/>>

Exemple d'aplicació d'una escala de color anàloga.

ANÒNIM. *Sense títol*. [CD]. Recuperat de: <<https://www.pinterest.es/pin/356699232960748013/>>

RELACIONS DEL COLOR

En utilitzar el color en el projecte en què s'est treballant s'ha de tenir en compte que la percepció d'un to canvia depenent del que l'estigui envoltant. Per exemple: dos quadrats d'igual grandària, un blanc sobre fons negre i un altre negre sobre fons blanc, no s'aprecien com a iguals; el blanc sobre fons negre sembla més gran.

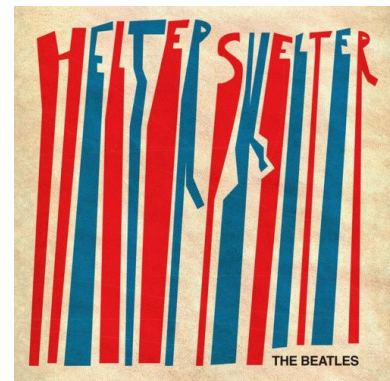

Una altra prova que els colors s'influeixen és la següent: un quadrat gris sembla més clar si aquesta envoltat de negre que si ho fa de blanc, encara que en tots dos casos el quadrat sigui del mateix gris.

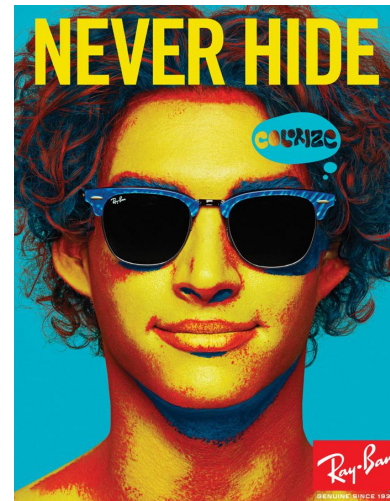
Exemple d'aplicació d'una escala de color complementària.

GUIDUGLI, P. (2014). *Sense títol*. [CD]. Recuperat de: <<https://www.behance.net/gallery/17121059/CDDVD-cover>>

Exemple d'aplicació d'una escala de color complementària adjacent.

ANÒNIM. *Sense títol*. [CD]. Recuperat de: <<https://www.pinterest.es/pin/190066046752611704/>>

Exemple d'aplicació d'una escala de color triada.

TAJAMAR. (2009). *Ray Ban*. [Cartell]. Recuperat de: <https://www.adsoftheworld.com/media/print/rayban_drill>